

Juniperus communis 'Hibernica'

jałowiec pospolity 'Hibernica'

Synonim łaciński: *Juniperus communis* 'Stricta'

Jedna ze starszych, bardzo popularnych odmian jałowca pospolitego o kolumnowym pokroju, charakteryzująca się silnym wzrostem, oferowana w sprzedaży już od 1858 roku. Po 10 latach uprawy dorasta do około 2 m wysokości. Docelowo osiąga 3-5 m wysokości i około 1-1,5 m średnicy. Forma bezprzewodnikowa, wielopędowa. Pędy wzniesione, ustawione pionowo, rozgałęzione. Gałązki gęsto ułożone, wyprostowane, ich końce nie przewisają. Igły dosyć krótkie, 5-7 mm długości, sztywne, ostre, ale mniej kłujące, niż u odmiany 'Suecica', stalowoniebieskie, osadzone po 3 wokół pędów. Od góry igły są nieco wklęsłe, pokryte niebieskawym nalotem, od spodu ciemnozielone. Młode przyrosty są jasnozielone. Roślina łatwa w uprawie, o bardzo skromnych wymaganiach glebowych. Doskonale rośnie na stanowiskach słonecznych, na glebach ubogich w składniki pokarmowe, suchych, kamienistych, a nawet jałowych. Krzew niezupełnie odporny na mróz i suszę, bywa atakowany przez tarcznie, co objawia się zasychaniem gałązek. W najzimniejszych rejonach kraju zaleca się sadzenie w miejscach osłoniętych zimą od wiatru, na pozostałym obszarze zimuje dobrze. Krzew polecany do uprawy w ogrodach przydomowych, na wrzosowiskach, na rabatach z roślinami iglastymi, na cmentarzach. Nadaje się do sadzenia w formie szpaleru.

grupa roślin	iglaste
grupa użytkowa	iglaste
forma	krzew
siła wzrostu	wzrost typowy dla gatunku
pokrój	kolumnowy
docelowa wysokość	od 3 m do 5 m
barwa liści (igieł)	ciemnozielone
zimozieloność liści (igieł)	igły zimozielone
nasłonecznienie	stanowisko słoneczne
wilgotność	podłoże suche podłoże umiarkowanie wilgotne
ph podłoża	odczyn kwaśny odczyn lekko kwaśny do obojętnego
rodzaj gleby	piaszczysta przeciętna ogrodowa
walory	ciekawy pokrój ozdobne z liści/igieł roślina zimozielona
zastosowanie	ogrody przydomowe szpaler ogrody wrzosowiskowe w grupach soliter (pojedynczo)
strefa	5b

